

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Пазарджик, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б.лав Ал. Илиев

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова
като разглежда докладваното от Б.лав Ал. Илиев Търговско дело №
20225200900039 по описа за 2022 година

Производството е образувано по иск на К. Д. С., чрез адв. В. А. М. от САК, *срещу* „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Студентски“, бул. „С.овско шосе“ № 67А. за заплащане на сумата от 26 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законните лихви от 03.09.2020г. до окончателното и изплащане настъпили от процесното ПТП на осн. чл. 432, ал. 1 от КЗ.

Предявеният иск се основава на следните фактически твърдения:

На 29.07.2020 г., около 17:10 часа, в гр. П., е настъпил пътен инцидент при който л.а. марка “БМВ”, модел “630”, с рег. № управляван от В. Т., движейки се по бул. Г. Г., с посока от бул. Г. Б., към ул. П., поради неспазване на достатъчно дистанция спрямо движещия пред него л.а. марка модел “Ауди”, модел “Q5”, с рег. № , управляван от ищеца К. С., го застига и блъска отзад. Към момента на удара л.а. управляван от ищеца намалявал скоростта и предприемал спиране поради образувала се колона от автомобили пред него. За пътния инцидент е съставен Констативен протокол с пострадали лица с рег. № К 1006р-7643/17.08.2020 г., издаден от ОД на МВР Пазарджик, съгласно който виновен за инцидента е водачът на л.а. марка “БМВ”, модел “630”, с рег. № .

Вследствие на пътния инцидент пострадалият е откаран по спешност в МБАЛ “Пазарджик” - АД, след като бил прегледан, било установено, че вследствие на инцидента е получил следните травматични увреждания:-Контузио торакоамдоминалис (контузия на корема и кръста);-Контузия на коремната стена;-Контузия на шията;-Мозъчно сътресение с позиви за гадене и повръщане;Престоят на доверителя му в болницата е продължил от

29.07.2020 г., до 01.08.2020 г. По време на престоя в болничното заведение пострадалият бил трудно подвижен, оплаквал се от световъртеж, трудно преглъщане, болки в корема и главата. След изписването на доверителя му от болницата, същият е транспортиран до дома си за продължаване на домашното си лечение, като лекарите са му предписали хигиено-диетичен режим и лечебно охранителен режим за три седмици, с препоръка да изключи приемането на кофеинови напитки и храни.

На 04.08.2020 г., ищецът посетил Съдебна медицина, където след като бил прегледан било установено оток със синкаво кръвонасядане по цялата предна област на задната тилна област; ервеникаво кръвонасядане с размер 6х3 см., по предната област на шията, в областта на бречната област мораво синкаво кръвонасядане с размери 9х9 см., с разкъсно-контузна рана размери 09х09 см.

областта на лявата мишница и рамото кръвонасядане с размери 9х6 см. По страничната овърхност на лявото бедро в горна трета синкаво кръвонасядане с размер 12х7 см. По редната повърхност на лявото коляно оток с размери 4х4 см., с разкъсно-контузнарана с азмер 0,8х0,8 см. Видно от заключението в издаденото съдебномедицинско удостоверение са становени следните травматични увреждания: контузия на шията; разкъсно-контузни рани; ръвонасядания и охлузвания по главата, тялото и крайниците.

В резултат на получената черепномозъчна травма и мозъчно сътресение, доверителят и има непълен и непоследователен спомен за случилото се. За период от 3 месеца се оплаквал г постоянно главоболие и световъртеж при опит да се изправи от легнало положение, ънливост, отпадналост, повишена светлочувствителност, повишена раздразнителност, загуба а координацията на мускулите и шум в ушите.

Поради получените разкъсно-контузни рани по цялото тяло, за период от един месец острадалият не можел да се изправи от леглото, като изпитвал изключително силни болки при сяко движение. Поради получените рани по цялото тяло, ежедневно пострадалият третирал араняванията със стерилни превръзки. Всичко гореизложено наложило за период от месец за щеца да се грижат близките му за хранене, завеждане до доалетна и баня.

За период от 3 месеца ищецът изпитвал болки в областта на главата вследствие на олученото мозъчно сътресение, придружено с повръщане и замаяност. Всичко това овеждало за него до безсъние което налагало пострадалият да приема сънотворни лекарства.

За период от около 2 месеца, поради получената травма на шията, пострадалият зпитвал постоянни болки, придружени с изтръпване в областта на ръцете. Въпреки едикаментозното лечение, проведено от доверителя му, болките в областта на врата ридружени, с изтръпване и слабост в ръцете, макар и рядко, се проявят и към настоящия омент.

Процесният пътен инцидент дал изключително тежки последици и върху психиката на острадалия. Дълго време след инцидента пострадалият не желал да говори за катастрофата. лед инцидента отказвал да управлява автомобил, за дълъг период от време. Вследствие на зживения шок, пострадалият се оплаквал от понижено настроение, тревожност, нарушение на ниманието. Вследствие на катастрофата, доверителят ми е получил посттравматично стресово азстройство, изразяващо се в повтарящо се преживяване на катастрофата, чрез постоянни исли за случилото се.

Виновният за настъпилото ПТП водач попада в кръга на лицата, чиято отговорност за ричинени вследствие на ПТП вреди, се покрива от застраховката „Гражданска отговорност“, ключена със „Застрахователна Компания ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788, със застрахователна олица № BG/22/120001846778, валидна от 04.07.2020 г., до 04.07.2021 г.

На 03.09.2020 г., с Молба с Вх. № 12343, доверителя му е завел писмена претенция, на

снование чл. 380 от КЗ, с която е поискал изплащането на застрахователно обезщетение от гветното дружество.

ъпреки, че предвидения в КЗ, тримесечен срок за окончателното произнасяне по претенцията, зтече на 03.12.2020 г., към настоящия момент ответното дружество не е заплатило дължимото з от пострадалата обезщетение за претърпени неимуществени вреди, което обуслава ъвеждането на настоящата искова претенция.Формулирано е искане да се осъди Застрахователна Компания ЛЕВ ИНС” АД, ЕИК 121130788, да заплати на К. Д. С., истрахователно обезщетение в размер на 26 000 лв. (двадесет и шест хиляди лева), ведно със конната лихва от 03.09.2020 г., датата на която е отправена доброволната покана до истрахователя, по реда на чл. 380 КЗ, до окончателното плащане на дължимата сума за ретърпените от него неимуществени вреди, представляващи болки, страдания и психически грес, вследствие на процесното ПТП.На основание чл.38 ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата, на граната се оказва безплатна адвокатска помощ. Това мотивира искането по чл.38 ал.2 от ЗА, в тучай че ответната страна бъде осъдена за разноски, съдът да определи на адвоката, оказал езплатна адвокатска помощ, при условията на същия законов текст, адвокатско ьзнаграждение. На основание чл. 127, ал. 4 от ГПК, представям и моля да приемете банкова метка на доверителя ми IBAN .Сочи доказателства и прави доказателствени искания

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът „ЗК Лев Инс“ АД е подал отговор на сковата молба, с който оспорва исковете по основание и размер,като допустими, но еоснователни.

Счита, че при процесния инцидент водачът на л.а. БМВ 630 с рег. № YG55UDJ не е звършил нарушения на правилата за движение и поведението му не е противоправно. зключителна вина за настъпването на процесното ПТП с поведението си има К. С., а не Т..

При процесния случай водачът на .а. БМВ 630 с рег. № не е извършил нарушения на правилата за движение (в този смисъл поведението му не е противоправно). Действията му са или съобразени с всички изисквания на правилата за движение, установени в нормативните ктове.

Алтернативно, ако се установи, че ПТП-то е причинено поради противоправно оведение на Т., излага възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, дължащ се на оведението на ищеца - той е намалил скоростта рязко, без да има причина за това и без да се беди, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението, в частност вижещия се зад него автомобил, с което е допринесъл за настъпването му.

Излага възражение и за съпричиняване на нараняванията му, дължащи се на управление а МПС без поставен обезопасителен колан.

Счита, че предявеният размер на неимуществени вреди не отговаря на изискванията по л. 52 от ЗЗД, същият е многократно завишен.

От приложените към исковата молба писмени доказателства се установява, че ищецът е олучил леки наранявания - натъртвания и кръвонасядания, които след задължителния по равна пътека болничен престой от 3 дни са повлияни добре от лечението, С. е изписан в обро общо състояние, без настъпили усложнения. Няма данни да се е явил на предписаните у два контролни прегледа, които опровергават твърденията, изнесени в исковата молба за астъпили тежки усложнения, невъзможност от обслужване и хранене и няколко месечно ьзстановяване.Обичаен период за възстановяване от такива травми е 10-15 дни.Моли да се гхвърлят предявените искове и да присъдите на доверителя му направени по делото разноски.

В изпратените му преписи от писмени доказателства е налична единствено стр.1 от риложеното СМУ № 199/20 г., поради което в момента не може да вземе становище по него, акова ще направи допълнително.

Оспорва Констативен протокол с пострадали лица рег. № 1006р-7643/17.08.2020 г.,

здаден от ОДМВР Пазарджик в частта му „Обстоятелства и причини за ПТП“, по същество, а е по авторство, доколкото отразените обстоятелства не са констатирани лично от съставилото длъжностно лице, то не е присъствало на ПТП-то.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ в процеса е разпределена съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които черпи изгодни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

В производството по иск с правно основание по чл. 432, ал. 1 от КЗ върху ищеца лежи доказателствената тежест да установи: 1/ противоправно поведения от страна на делинквента; 2/ вреда; 3/ причинна връзка между деяния и вреда; 4/ вина (същата се презумира); 5/ наличие на валидно застрахователно правоотношение между делинквента и застрахователното дружество по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите; 6/ настъпване на застрахователното събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя.

Ответникът установява възраженията си, от които черпи изгодни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си, вкл. че е налице съпричиняване от пострадалия и др.

Изискана е от ОД МВР гр.Пазарджик цялата административно-наказателна преписка по повод ТПТ на 29.07.2020г. и изготвения АУАН от 29.07.2020г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА представените с исковата молба надлежно заверени по реда на чл. 183 от ГПК копия на документи като писмени доказателства по делото.

На осн.чл.190 от ГПК е задържан ответника да представи заверено копие от застрахователна полица сключена между него и собственика на л.а. „БМВ“ 630“ с рег. №YG55UDI ,валидна към датата на процесното ПТП.,като се предупреди за последствията по чл.161 от ГПК при непредставянето и.

Указано е на ищеца на осн. чл. 146 от ГПК да ангажира доказателства за твърдените факти и предприеме съответните процесуални действия. .

Дадена е възможност на ищеца да води един свидетел в насроченото открито съдебно заседание за установяване претърпените неимуществени вреди от инцидента.

По допустимостта на производството:

Легитимацията на страните съответства на твърденията на ищеца за претърпени вреди от деликт и застрахована гражданска отговорност на делинквента при ответника. Сезиран е родовокомпетентният съд – чл. 104, т. 4 и т. 6 от ГПК.

Съдът счита, че в случая претенцията на ищеца за присъждане на законната лихва за забава, считано от 03.09.2020 г. до окончателното плащане на главницата, представлява последица от евентуалното уважаване на главния иск за обезщетение, не се предявява като самостоятелен иск по чл. 86 от ЗЗД и затова ищецът не е длъжен да сочи размер на търсената лихва.

Съдът приема, че надлежно е упражнено правото на иск, доколкото ищеца е провел описаната в чл. 498, ал. 1 и ал. 3 от КЗ процедура за разглеждане на претенцията пред застрахователя, като го е сезирал с искане за заплащане на обезщетение на 03.09.2020 г. претенция – обстоятелство, по което не се спори между страните. Искът е предявен на

04.03.2022 г., т. е. след изтичане на тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 КЗ, в който няма произнасяне от застрахователя.

По настоящото дело е приложено като писмено доказателство КП за ПТП №106р/07.08.2020г. във връзка с наспъпилия пътен инцидент на 29.07.2020г., епикриза на К.С. от „МБАЛ-Пазарджик“ АД от 29.07.2020г., медицинска експертиза от 29.07.2020г. на „МБЛ“Пазарджик, съдебно-медицинско удостоверение №199/2020г. на съдебен лекар при ОКПСМ при МБАЛ“Пазарджик“ АД от 04.08.2020г., молба от К. Д.С., чрез адв.Г.Х. до „ЗК Леви инс“ АД гр.София за завеждане на щета за неимуществени вреди и писмо отговор до адв.В.М. относно щета №0000-1000-04020-7614/30.09.2020г.

По делото е прието писмо вх.№6014/13.09.2022г. на ОД МВР с 8бр.приложения. Представено е и копие от застрахователна полица №БГ/22/120001846778/04.07.2020г.

От събраните гласни доказателства се установи следното:

Свид.Т. в показанията си заяви,че случилото се било доста отдавна,бегли спомени имал. Това което е описал в констативния протокол да се приеме. Имало пострадали лица, какви са нараняванията са описани в констативния протокол. Това което е описано това поддържа. Отишъл на мястото след катастрофата. Със сигурност е разговарял с водачите, но не си спомня как са протекли разговорите. Няма ясни спомени. Ако има написано в акт, че са били без колани, значи така е било, щом няма описано значи са били с колани. Няма спомени да е било специфично ПТП, стандартно ПТП, много такива стават, подробности не си спомня по случая, не може да добави нищо освен отразеното в представения констативен протокол.

От показанията на св.Д. се установи, че през 2020 г. срещнал К. и тогава бил с яка. За делото той му се обадил, че в момента има дело и като го срещнал бил с яка и го попитал какво се е случило, той му казал, че е претърпял ПТП. Бил целият вдървен, не можел да се завърта както трябва и трудно говорел. Това било, 2-3 седмици, след като бил пострадал от ПТП-то. Просто му казал, че е претърпял ПТП, блъснали са го и това е. Същия изпитвал болка, не можел да се завърти, глава го боляла. След време пак го видял – в кола бил, с яката все още бил, може би още след две-три седмици. Тогава минла само с колата,бил от дясната страна и го возили. Към момента на инцидента мисли, че работел-снабдител към някаква лаборатория. Няма представа дали е излизал в болнични след инцидента. Той не можел да се движи – нормално, с яка да не можел да кара, нито да се движи, поне виждал, как е затруднен. Първият път, когато го видял, се срещнали пеш, стоял на ъгъла, до кафето „Темида“. Извън тези два случая, те се виждат в годината 3-4 пъти, имали общи познати, ходят на едни и същи места, нормално било – в малък град живеели и се познавали.

От изслушаната по делото съдебно-медицинска експертиза, представена от вещото лице:съдебен лекар неоспорена от страните, приета от съда като компетентно изготвена, се установяват травматичните увреждания които е получил К. Д.С. ,вследствие на процесното ПТП и какво лечение е проведено, причинната връзка между описаните увреждания и процесното ПТП, времето за възстановяване на ищеца ,механизмът и начина на причиняване на травмите на ищеца и обичайния срок за лечение и възстановяване от

установените травми и има ли медицински данни за отклонение от този срок в конкретния случай ,а ако има на какво се дължи това,както и възможно ли е травмите на ищеца да доведат до невъзможност да се изправи,необходимост от обгрижване за тоалет и хранене,главоболие за период от три месеца ,болки за преиод от три месезца ,придружени с повръщане и замаяност,шум в ушите и имали медицински документи потвърждаващи горното състояние.

В.л. в с.з. добавя ,че при прегледа, който е извършил на пострадалия на 04.08.20г. в 10 ч., а ПТП било станало на 29.07.20г. били констатирани травматични увреждания по пострадалия С., описани подробно в медицинското които отговарят, че е бил с поставен колан и наранявания в задната тилна област на главата, което е в резултат на удар отзад, първото движение на пострадалия е назад първо удря главата си в облегалката, след което тялото поема движение напред където се травмира вече от поставения предпазен обезопасителен колен, което дава характерните кръвонасядания по тялото на пострадалия. Характеристиката от прегледа давала тази данна, че пострадалият е бил с поставен колан. Белезите са такива, които отговарят на водач на автомобил с ляв волан.

От изслушаната по делото автотехническа експертиза, изготвена от вещото лице инж.К.Г. неоспорена от страните, приета от съда като компетентно изготвена, се установява механизма на настъпване на процесното ПТП и кои са непосредствените причини довели до настъпване на процесното ПТП,каква е причината оттехническа страна за процесния инцидент , има ли данни С. да е намалил рязко скоростта на движение на автомобила,без да се убеди,че няма да създаде опасност за дви.жещото се зад него МПС и това негово поведзение има ли връзка с настъпването на ПТП.МПС Ауди Ку 5 снабдено ли е с фабричен обезопасителен колан на мястото на водача ,Ако правилно е поставен колана ще задържи ли тялото на водача към седалката и ще предотврати ми достигане на тялото и главата му до таблото и волана на автомобила

В с.з . в.л е допълнило,че може да бъде по-точен в излагането на заключението ако е присъствал на място след ПТП-то, тъй като тук никъде не прочел да има спирачен път, а на базата на спирачния път може да определи какво е било разстоянието и най-важното – с каква скорост са се движели двата автомобила, и от там да бъде по-категоричен. Нямам достатъчни подробни данни, за да отговоря по-точно и пълно на въпросите. Под записаното в заключението: „Т. може да не е имал време за реагиране.“ е имал предвид, че ако късно е възприел автомобилите пред него, но никъде по делото няма данни и в протокола за ПТП е записано, че не е имало достатъчна дистанция между двата автомобила. Никаква конкретика. Как да бъде убеден, че наистина не е имало дистанция? По какво? Има две или три причини според мен: Първо, ищецът се е движел отпред. Ако не е възприел движещите се пред него– всичко се случва, може да се е записал нещо, ако не е възприел своевременно автомобилите пред него, натиснал е рязко спирачката и зад него движещият е нямало да има достатъчно време да реагира. Още един път казва – ако късно е възприел колоната пред него. Може да бъде по-точен, ако някъде е споменато за спирачен път и т. н. – основното за него. От спирачния път могат да се определят доста неща .

Правни изводи:

Предявен е иск по чл. 432, ал. 1 от КЗ.

В производството по този иск върху ищеца лежи доказателствената тежест да установи: 1/ противоправно поведения от страна на делинквента; 2/ вреда; 3/ причинна връзка между деяния и вреда; 4/ вина (същата се презумпират); 5/ наличие на валидно застрахователно правоотношение между посочения делинквент и застрахователното дружество по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите; 6/ настъпване на застрахователното събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя.

Отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за вреди произтича от сключения застрахователен договор, а не от непозволено увреждане. Тази гражданска отговорност е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие, обстоятелство което обуславя отговорност на застрахователя за всички причинени от него вреди и при същите условия, при които отговаря самият причинител на вредите – в този см. Решение № 6 от 28.01.2010 г. на ВКС по т. д. № 705/2009 г., П т. о.

От изслушаната по делото автотехническата експертиза, неоспорена от страните, категорично се установи, че произшествието се е развило по следния начин – на 29.07.2020г. пред сградата на ОД МВР водача В. Т. не изпълнява задължението си да се движи на достатъчно разстояние от движещия се пред него л.а „Ауди Ку 5“ с рег.№ с водач К. С. ,който намалява скоростта и спира поради образувала се колона от автомобили,вследствие на което го блъска отзад .

В.л е установи,че за процесния инцидент , в делото и в приложените към него документи никъде не се споменава за наличие на техническа неизправност на процесните автомобили /техническа неизправност на спирачната система и др./ Освен това липсвали данни С. да е намалил рязко скоростта,без да се убеди че няма да създаде опасност за движещото се зад него МПС.Според в.л. вина за настъпването на ПТП може да има не само В. Т.,но и С. , ако е предприел внезапно спиране и не е възприел своевременно образувалата се колона от автомобили ,като Т. може да не е имал време за реагиране.

С това поведение водачът на лекия автомобил движещ се зад пострадалия е нарушил нормата на чл. 20, ал. 1 и 2 от ЗДвП, предвиждаща задължението на водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, както и при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие, евентуално да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, при възникване опасност за движението.

Вредата представлява промяна на имуществото, правата, телесната цялост и здраве, душевност и психическо състояние на човека. Промяната може да се осъществи чрез

смущение, накърняване или унищожаване на посочените човешки блага. Те могат да бъдат както имуществени (претърпяни загуби и пропуснати ползи), така и неимуществени (болки и страдания, изобщо негативните психически преживявания, които търпи или ще търпи увредения), стига да са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Видно от събраните по делото доказателства, съдът приема, че всички предпоставки за възникване отговорността на застрахователното дружество са налице: установен деликт при съответно авторство (В.Т.), противоправност, вина, неимуществени вреди (следва да се има предвид, че не е в тежест на пострадалия да докаже отделните си негативни изживявания, тъй като доказани ли са увреждащите действия, искът е установен в своето основание и съдът е длъжен да определи неговия размер по своя преценка или като вземе заключението на вещо лице съгласно чл. 162 от ГПК – вж. Решение № 316 от 14.10.2013 г. на ВКС по гр. д. № 121/2013 г., IV г. о.) и причинна връзка между деянието и вредите; наличие на валидно застрахователно правоотношение между причинителя и застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, респ. настъпване на застрахователното събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя.

По възраженията за съпричиняване:

Възраженията за съпричиняване се основават на това, че пострадалият-ищец е нарушил ЗДвП дължащо се на поведението на ищеца - той е намалил скоростта рязко, без да има причина за това и без да се убеди, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението, в частност движещия се зад него автомобил, с което е допринесъл за настъпването му, а освен това се е движел без поставен предпазен колен с което е направено искане за намаляване размера на претенциите по делото на осн.чл.51,ал.2 от ЗДвП.

В трайната практика на ВКС се приема, че само по себе си нарушението на установените в ЗДвП и ППЗДвП правила за движение по пътищата не е основание да се приеме съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, водещо до намаляване на дължимото се за същия обезщетение. Необходимо е нарушението да е в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т. е. последният да е негово следствие, тъй като приложението на правилото на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и поведението на пострадалия, с което той обективно е създал предпоставки и/или възможност за настъпване на увреждането. Застъпено е становището, че приносът трябва да е конкретен – да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива от страна на пострадалото лице, както и да е доказан, а не хипотетично предполагаем (в този смисъл Решение № 16 от 4.02.2014 г. на ВКС по т. д. № 1858/2013 г., I т. о.).

Поддържаното обстоятелство, че плавно намаляване на скоростта от страна на ищеца и при правилно поставен предпазен колан, вредите или не биха настъпили или са щели да бъдат в значително по-лека степен, не може да обоснове съпричиняване на пострадалия, по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, ако поведението му не е в причинна връзка

с вредоносния резултат (така и Решение № 78 от 10.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1982/2013 г., I т. о.). В тази насока от заключението на в.л. по ислушаната САВТЕ се установява, че водача В. Т. не е изпълнил задължението си да се движи на достатъчно разстояние от движещия се пред него л.а „Ауди Ку 5“ с рег.№ с водач К. С. ,който намаллява скоростта и спира поради образувала се колона от автомобили, вследствие на което го блъска отзад- обстоятелство което е намерило отражение и в приложения протокол за ПТП където е записано, че не е имало достатъчна дистанция между двата автомобила.

В настоящия случай основна причина за възникване на ПТП е несвоевременното възприемане на пътната обстановка от водача на л. а. „БМВ 630“ и неизбиране на подходяща скорост от негова страна. Ищецът се е движел в лентата за движение с л.а „Ауди Ку5“ с рег.№ ,а след него л.а“БМВ 630“ с рег № от където и извода,че не се касае за случайно деяние (чл. 15 НК) за водача на л.а. „БМВ 630”

От събраните по делото доказателствени средства за механизма на ПТП не се установи ищецът да не е поставил предпазен колан при инцидента ,респ. реално да е допринесъл за настъпване на увреждането.

Обстоятелството, че непосредствено преди инцидента първият спрял поради образувана колона от други автомобили само по себе си не е достатъчно, за да обуслови наличието на принос по чл. 51, ал. 2 ЗЗД, тъй като не се установява това да способства за настъпване на произшествието в конкретната пътна обстановка още повече, че е безспорно установено по делото ,че причината за произшествието е –загубата на контрол над автомобила „БМВ 630“ от страна на управляващия го В. Т. ,който не е забелязал своевременно спрелия пред него автомобил „АУД Ку 5“ и не е предприел снижание на скоростта ,т.е че последния е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП ,чрез предприемане на екстрено спиране.Освен това в.л. допълни в с.з. „че може да бъде поточен, ако някъде е споменато за спирачен път и т. н. – тъй като от спирачния път могат да се определят доста неща „,

Ето защо, възраженията за съпричиняване се явяват неоснователни.

По размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди:

В своята трайна съдебна практика (т. II от ППВС № 4 от 23.12.1968 г.) са определени критериите за "справедливост". Прието е, че справедливостта не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Размерът на дължимото обезщетение се определя според вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания – това са фактите и обстоятелствата, които имат пряко значение за размера на предявения иск – продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, други страдания и неудобства, стигнало ли се е до разстройство на здравето, а ако увреждането е трайно – медицинската прогноза за неговото развитие.

В случая обективните данни, събрани по делото са, че пострадалият К. С. (на 41г.

към датата на инцидента) е получил телесни увреждания –синкаво кръвонасядане и травматичен оток /диаметър 4см. / по задната тилбна област на главата срединно , -синкаво кръвонасядане /диаметър 3см./ и охлузване / 1х 1 см./ срединно по брадата , червеникаво кръвонасядане /6 х 3 см./ по цялата предна област на шията -2бр. червеникави кръвонасядания /по 2х 2 см/ по врата , -мораво-синкаво кръвонасядане /18х 11 см./ по горна лява гръдна повърхност/сърдечна област/ -мораво-синкаво кръвонасядане /9х 9см./ и разкъсно-контузна рана /0,9 х 0,9 см./ по дясната поясна област – кръвонасядане /9 х 6 см./ по предно-горната повърхност на лявата мишница в горна трета и към рамото. –синкаво-мораво кръвонасядане /12 х 7 см./ по страничната повърхност на лявото коляно –контузия на главата с мозъчно сътресение – контузия на шията-навяхване-поставяне на яка на Шанц.

От заключението на в.л. се установи,че гореописаните травматични увреждания са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото на 29.07.2020г. ПТП.Обичайно при подобен вид травми/лекостепенно-мозъчно сътресение,без загуба на съзнание и контузия на шията-навяхване/срокът за възстановяване е около един месец след това.За останалите травматични увреждания /разкъсно-контузни рани,охлузвания и кръвонасядания/ срокът на възстановяване е около 10-15дни от датата на травмата.Макар К. Д.С. да съобщава,че в продължение на 3мес. се е възстановявал от понесените травми –той не е представил медицински документи,които да потвърждават този срок на възстановяване.Пострадалият К. Д.С. на 04.08.2020г. от 10ч. сам е посетил „МБАЛ Пазарджик „АД за преглед и здаване на СМУ№199/2020г. В.л. допълва,че след тази дата пострадалият не би трябвало да има невъзможност да се изправи,необходимост от обгрижване и обслужване за тоалет и хранене.

Както се изложи вече, когато ищецът претендира обезщетение за обичайните неимуществени вреди от деликт, при доказани увреждащи действия (както е в случая), искът е установен в своето основание и съдът е длъжен да определи неговия размер. Тогава не са нужни формални, външни доказателства за установяване на тези обичайни вреди, тъй като те настъпват винаги в резултат от увреждащото действие. В този случай размерът на обезщетението следва да се определи според стандарта на живот, за да не се превърне в източник на неоснователно обогатяване за пострадалият. Когато обаче ищецът претендира вреди над обичайните, които са обусловени от конкретни, специфични обстоятелства, той следва да ги посочи в исковата молба и безспорно да ги докаже. Съдът на свой ред трябва да се мотивира защо присъжда обезщетение над или под обичайния размер (в т.см. Решение № 270 от 16.02.2018 г. на ВКС по гр. д. № 284/2017 г., IV г. о.).

С оглед изложеното разбиране, съдът следва да приеме, че са налице единствено обичайните за претърпяното телесно увреждане неимуществени вреди. Тоест в доказвания период на лечение и възстановяване /от 15 дни до 1месец / ищецът е изпитвал болки и страдания с обичайните за травмата характеристики и интензитет, но търпимите неудобства не са били по-големи от обичайните,в каквато насока са и събраните по делото гласни доказателствени средства..От изслушаната по делото СМЕ се установи ,че при прегледа на лицето не се установяват настъпили усложнения и др.фактори,които удължават нормалното протичане на оздравителния процес Това е така, доколкото твърденията на ищеца ,че за период от 3 месеца е имал постоянно главоболие и световъртеж при опит да се изправи от легнало положение, сънливост, отпадналост, повишена светлочувствителност, повишена раздразнителност, загуба на координацията на мускулите и шум в ушите не бяха доказани по делото по беспорен начин.Не се доказаха и твърденията,че за период от един месец пострадалият не можел да се изправи от леглото, като изпитвал изключително силни болки

при всяко движение което наложило за този период за ищеца са се грижили близките му за хранене, завеждане до доалетна и баня. Не се събраха по делото и доказателства в подкрепа на твърденията, че за период от 3 месеца ищецът изпитвал болки в областта на главата вследствие на полученото мозъчно сътресение, придружено с повръщане и замаяност. Всичко това довеждало за него до безсъние което налагало пострадалият да приема сънотворни лекарства.

В тази насока не се установи и доказва от събрания доказателствен материал, че за период от около 2 месеца, поради получената травма на шията, пострадалият изпитвал постоянни болки, придружени с изтръпване в областта на ръцете. Въпреки медикаментозното лечение, проведено от доверителя му, болките в областта на врата придружени, с изтръпване и слабост в ръцете, макар и рядко, се проявят и към настоящия момент, т.е. независимо, че – ищецът е поискал свидетелски показания за доказване на тези обстоятелства, събраните доказателства не установиха такива над обичайните.

При определяне на дължимото обезщетение така също следва да се държи сметка и за обществените представи за справедливост в аспект на съществуващите общественоекономически условия на живот към момента на увреждането – септември 2017 г. и създаденият от съдебната практика ориентир (вж. решение № Определение № 87 от 12.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 1139/2019 г., I т. о., присъдени 12 хил. лв.).

Моралните вреди са индивидуално определими и паричното обезщетение за тях следва да съответства на необходимото за преодоляването им. По делото не се доказаха твърденията на ищеца, че процесния пътен инцидент е причинил изключително тежки последици върху психиката на пострадалия – че дълго време след инцидента пострадалият не е желал да говори за катастрофата и след инцидента отказвал да управлява автомобил, за дълъг период от време. Вследствие на изживения шок, пострадалият се оплаквал от понижено настроение, тревожност, нарушение на вниманието. Не се доказва и твърдението, че вследствие на катастрофата пострадалия е получил посттравматично стресово разстройство, изразяващо се в повтарящо се преживяване на катастрофата, чрез постоянни мисли за случилото се.

Не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта, определяне на парично обезщетение по-голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди, съобразявайки обстоятелствата, че не са установени настъпили усложнения и др. фактори, които да удължат нормалното протичане на оздравителния процес а при прегледа не са установени остатъчни последици и травми при ищеца от претърпените увреждания в следствие на процесното ПТП.

При тези данни, като съобрази възрастта на ищеца към момента на инцидента – 41 години; вида, естеството и тежестта на получените травми, подробно описани по-горе; вида на проведеното лечение; продължителността на възстановителния период – 10-15 дни за нараняванията, синините и охлузванията и до 1 месец за шийните навяхвания; търпените болки и страдания; изпитания шок и стрес от инцидента, както и отражението му върху психиката на пострадалия; търпените от него ограничения, свързани с възстановяването от

мозъчното сътресение, както и в движението в областта на тялото, където са получените травми; механизма на пътния инцидент ; предвид приетите от практиката обичайни размери в подобни случаи, социално-икономическите условия на живот в страната ни към процесния период, съдът приема, че паричният еквивалент на понесените от ищеца доказани обичайни неимуществени вреди възлиза на сумата от 8 500 лева.

При съобразяване на обичайната практика на съдилищата, настоящият състав приема, че за неусложнено и типично лекуване на мозъчно сътресение, без открита вътрешчерепна травма ,контузия на шията с навяхване и разкъсно-контузни рани и кръвонасядания с травматични отоци и охлузвания по главата,, врата, ,гърдно-поясната област ,мишница и бедро размерът от 8 500 лв. е подходящо определен и справедлив по смисъла на [чл. 52 от ЗЗД](#), и е съобразено с формулираните критерии с ППВС № 4/1968 г. – кореспондира на леката степен на получените увреждания /повърхностни рани и травматично увреждания/, краткия възстановителен период /до 30 дни/, липсата на необходимост от специфично болнично или медикаментозно лечение, Така определения размер е съобразен с с принципа на справедливост, лимитите и обществено икономическите условия към момента на инцидента през м. 07.2020 г. както и със съдебната практика по сходни случаи./В т.см.Решение № 550 от 13.12.2022 г. на ПАС по в. т. д. № 687/2022 г. виж. Определение № 87 от 12.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 1139/2019 г., I т. о и Решение № 840 от 9.06.2022 г. на САС по в. гр. д. № 471/2022 г./

С оглед вида, интензитета и продължителността на доказаните увреждания, които са в пряка причинно-следствена връзка с ПТП, прогнозата за тяхното възстановяване, негативни психически изживявания, ежедневните затруднения при извършването на обикновени дейности и при приложението на [чл. 162 от ГПК](#) и [чл. 52 от ЗЗД](#), настоящия състав намира, че сумата от по 8 500. 00 лева е най-справедлив общ паричен еквивалент на причинените неимуществени вреди и тази сума следва да бъде присъдена, а до пълния предявен размер претенцията следва да бъде отхвърлена.

По отношение на законната лихва:

В действащия Кодекс за застраховането изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ (арг. чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ), тоест застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД. Въпреки това в чл. 429, ал. 3 от КЗ е регламентирано, че лихвите за забава на застрахования по ал. 2, т. 2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. Или, отговорността на прекия причинител за лихви, считано от датата на непозволеното увреждане съществува, но същата (по силата на самия кодекс) се поема от застрахователя от

един по-късен момент, в който му е станало известно настъпването на застрахователното събитие. Не е налице законова възможност в тежест на застрахователя да се възложат и лихвите за времето от увреждането до уведомяването му за това.

По делото безспорно се прие, че ищецът е отправил претенция пред застрахователя на 03.09.2021 г. за заплащане на обезщетение по повод процесното ПТП от 29.07.2020 г.,. Ето защо, единственият установен момент, в който на застрахователя му е станало известно настъпването на застрахователното събитие е 03.09.2020 г., която дата следва да се приеме и за датата, от която тече и законната лихва за забава върху присъдените обезщетения и по отношение на която следва да се уважи претенцията.

По разноските:

Ищецът е освободен от такса – чл. 83, ал. 2 от ГПК. Претендира разноски по делото адв.възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие по чл.38,ал.2 във вр. с ал.1 от ЗА.С оглед уважената част от иска определени по съразмерност съгл. чл. 78, ал. 1 от ГПК в тежест на ответника следва да се възложат разноски по делот.Съдът определя адв. възнаграждение съгл. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за мин. адвокатски възнаграждения, съразмерно на уважената част от иска в размер на 1150 лева , което следва да се възложи върху ответника за заплащане на адвоката.

Ответникът претендира разноски за внесен депозит. на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, които с оглед отхвърлената част от иска определени по съразмерност води до извод за възлагане в тежест на ищеца на сумата от 320 лева.

Когато делото е решено в полза на лице, освободено от заплащане на разноски по производството, осъденото лице е длъжно да заплати всички дължащи се такси и разноски. Съответните суми се присъждат в полза на съда – чл.78, ал. 6 от ГПК. Съдебната практика приема, че и в случаите по чл. 78, ал. 6 от ГПК осъденото лице е длъжно да заплати всички дължащи се такси и разноски, но съразмерно с уважената част от исковете (в т.см. Решение № 311/08.01.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1144/2018 г., IV г. о., Определение № 201/27.06.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5961/2015 г., III г. о.; Решение № 321/30.01.2018 г. на ВКС по гр. д. № 1159/2017 г., IV г. о.). Следователно ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на съда и сумата от 340лв.+ 160лв. разноски за производството /такса и депозит/.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК:121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, бул. „С.овско шосе“ № 67 Студентски комплекс София, да заплати на К. Д. С.,ЕГН: от гр.П.,чрез адв.Г.Й. от САК съд.адрес гр.С.,ул.“Е. Г.“№,ет.,ап., сума в размер на 8 500 лева, ведно със законната лихва за забава от 03.09.2020 г. до окончателното изплащане на сумата за претърпени от него неимуществени вреди представляващи болки и страдания и психически стрес вследствие на процесното ПТП от

29.07.2020г по банковата сметка на ищеца с , IBAN B , като

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над уважените 8 500 лева до претендираните 26 000 лева, ведно със законната лихва за забава от 03.09.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен.

ОСЪЖДА „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК:121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, бул. „С.овско шосе“ № 67 Студентски комплекс София, да заплати на адв.Г. Й. от АК – София, сумата от 1 150 лева , представляваща адвокатско възнаграждение съразмерно уважената част от иска на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК .

ОСЪЖДА К. Д. С.,ЕГН: от гр.П.,чрез адв.Г.Й. от САК съд.адрес гр.С.,ул.“Е. Г.“№,ет.,ап., да заплати на ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК:121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, бул. „С.овско шосе“ № 67 Студентски комплекс сумата в р-р на 320лева , представляваща разноски по делото, съразмерно на отхвърлената част от иска, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

ОСЪЖДА „ЗД Бул Инс“ АД, ЕИК:831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, ул. „Джеимс Бучер“ № 87,, да заплати по сметка на Окръжен съд – Пазарджик сумата от 500 лева – разноски за производството,/такса и депозит/, съразмерно на уважената част от иска на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК, както и 5 (пет) лв – за служебно издаване на изпълнителен лист при неплащане на сумата в срока за доброволно изпълнение.

Решението може да бъде обжалвано пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____